



- Dölj bildtexten

# Studentikost på rutin

**Äta, dricka, sjunga, lyssna på tal, äta, dricka mer, sjunga mer, ännu mer tal. Johanna Stenius har svårt för det studentikosa, men kan ändå göra det på rutin.**

Disputationsfest. Min tredje på kort tid och jag agerar med rutin. Taxi till GH Nation, lämnar mina kladdiga vinterskor i garderoben och tar ut finskorna ur en påse. In i nedre baren, dricker champagne och gissar vilka som är professorer. Upp i övre salen, letar efter min plats på sittningskartan. Skakar hand med de som står mitt emot och bredvid, pratar om hur man känner disputanden. Äta, dricka, sjunga, lyssna på tal, äta, dricka mer, sjunga mer, ännu mer tal. Timme efter timme, tills klockan är natt och vi med barnvakt rusar till garderoben medan de andra tar en stark och billig drink i baren.

**Men mitt i middagen** tar det ändå stopp och jag blir tveksam, som vanligt. Det blir för studentikost, trots att jag själv numera har fler högskolepoäng än jag kan räkna. Jag klarar helt enkelt inte av bordsdunkningar, omstartsrop och alltför spexiga tal. Fattar inte hur man gör, känner mig avvaktande och konstig.

**Det mest studentikosa** jag någonsin bevistat var en bröllopfest på Upplands nation. Brudparet hade träffats när de båda spelade i Wijkmanska blecket, en ökad studentorkester som man knappt kan nämna för folk med studentrötter i Uppsala

## Läs mer: Johanna Stenius krönikor

- » "Ett avsked är ett avsked"
- » Öväntat nära på närakuten
- » Om stora och små drömmar
- » Pendlare jag beundrar er!
- » En stad full av subkulturer
- » Juletid är tiden för snabba cash
- » Ett bröllop på Ica Väst, kanske?
- » "Jag hade aldrig sjungit karaoke"
- » "Inför showkonduktörer"
- » "Det räcker inte att gråta"
- » Mer filmglamour i verkligheten!
- » "Jag och Victoria"
- » "Kolonilotten är den nya surdegen"
- » "Fjantigt när städer försöker för mycket"
- » Varför är medges ej så pinsamt?
- » Johanna Stenius krönikor
- » Lusten att pyssla och baka är tillbaka
- » På jakt efter den tid som flytt
- » Bland köttbullar och vaniljhjärtan
- » Lyssna och byt liv för en stund
- » Fixar-Gösta är min mardröm

utan att de blir förskräckta eller nostalgiska. Själv kände jag inte till dem före bröllopfesten. Men det ändrades snabbt, när de redan under förrätten kom instormades med sina buckliga instrument och gick spelande, helt otroligt falskt och högt, mellan borden iklädda sjömanskostymer i trasor. Var helst annars än på just ett studentikost bröllop skulle det kunna vara så, att en trasig orkester som spelar falskt är det bästa inslaget? Var annars hoppas oföreberedda i taket när folk smäller händerna i bordet under en snapsvisa? När är någonsin ordvitsar så roliga och ord där bokstaven f ersatts med ph så självklara och uppskattade (skolexempel: studentorkesterstern Phontrattarne)?

- » Jag - en mamma på inskolning
- » Sjuttontio - ett pendlarinferno
- » När medkänslan byts till irritation
- » Äkta hjärtlighet är sällsynt
- » En handfull känslor som blev kvar
- » Vild och fri med vardagsförbud
- » Inuti är jag fortfarande 23
- » Johanna Stenius har koll på Uppsala
- » Jag undrar vad grannarna kallar oss?
- » Kanske dags att köpa festskor
- » En chick lit-läsare kommer ut
- » "Jag tycker inte om att fira sista april"

**Som ni märker kan jag** ju nästan allt om de studentikosa företeelserna, sällan lär man sig så mycket om något som om det man ogillar eftersom man pratar om det hela tiden. Min bordsgranne på festen märker samma sak efter att jag ett antal gånger suckat över att jag inte förstår när man ska skåla med vem. "Det är ingen annan här som skålar så tydligt som du gör", säger hon. Jag döljer min tveksamhet väl, tänker jag. Kanske känner alla här egentligen likadant?

Av: Johanna Stenius

---

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.  
Eftertryck eller annan kopiering förbjuden.